

Hvad dernæst angaaer Sagens Realitet i Almindelighed, da ere samtlige Udvalgets Medlemmer enige i at erkjende Nødvendigheden af, at der udkommer en Lov, hvorved der, som ved den foreliggende, ydes en stor Deel af Statens Embedsmænd, under de vedvarende for dem saa uheldige Conjuncturer, et passende Tilskud til deres nuværende Lønninger, og Udvalget kan i denne Henseende ganske henholde sig til de Lovudkastet ledsagende Motiver. Udvalgets Fleertal maa derhos ogsaa henholde sig til Motiverne, forsaavidt det i disse udtales, at der for Diebliffet ikkun vil kunne gives en midlertidig Lov, som maa slutte sig til de bestaaende Gageringsforhold, men at man i de nærmest forestaaende Aar bør søge ved nye Lønningslove for de forskjellige Classer af Embedsmænd at ordne Embedsmændenes Lønninger paa en hensigtsmæssigere Maade, end det i flere Fag hidtil har været Tilfældet. Udvalget skal hertil føle, at det efter sammes Ansæelse ved en saadan Revision udenvivl vil findes hensigtsmæssigt i adskillige Grene af Statsforvaltningen efterhaanden at indskrænke det store Antal af Embedsmænd, der nu foresindes, og derimod at lønne det til Forretningernes Besørgelse virkelig nødvendige Antal saa ordentligt og tilstrækkeligt, at Staten billigen kan gjøre Fordring paa deres hele Arbeidskraft. Den Grundsætning bør vistnok sættes, at der ikke skal være flere Embedsmænd end nødvendigt, men disse da ogsaa lønnes godt og tilstrækkeligt efter deres forskjellige Stillinger; thi Erfaringen har til alle Tider viist, at Rærrighed i saa Henseende fra Statens Side tilsidst kommer til at koste Folket langt mere end en god Gagering, om end denne større Beføstning ikke vil findes opført i noget Statsbudget.

Med Hensyn til Lovens Bestemmelser i det Enkelte ere Udvalgets Medlemmer ikke ganske overeensstemmende. Fornemmelig har et Mindretal, D. Nielsen og R. Rasmussen, opstillet et heelt nyt Lovforslag, hvorefter endel af alle Lønninger, fra de laveste til de højeste, skulde omsættes til Bygvardi og udbetales efter den gangbare Præis paa denne Kornsort til enhver Tid. Dette Forslag skal længere hen i nærværende Betænkning blive

meddeelt, tilligemed Fleertallets Bemærkninger om samme, men forinden skal Udvalget gennemgaae de enkelte Paragrapher i det foresliggende Udkast, og i denne Behandling have ogsaa de tvende nysnævnte Medlemmer subsideært taget Deel.

ad § 1.

Det hedder først i denne Paragraph, at de faste Indtægter, hvoraf Tillæg tilstaaes, skulle bestemmes overeensstemmende med Pensionsloven af 5te Jan. 1851 § 4 Nr. 1. Dette Nr. 1 nævner kun „fast aarlig Gage, hvortil ogsaa henregnes Erstatning for Embedet tilslagne Naturalydelser, forsaavidt denne er fastsat til en bestemt Pengesum“, og herved ville altsaa de, vedkommende Embedsmænd tillagte „personlige Tillæg“, som først nævnes i bemeldte Lov l. c. Nr. 2, være ubelukkede fra Gagetillæg efter Lovudkastet. Dette kan imidlertid, saavidt skjønnes, ikke være Regjeringens Mening. Personlige Tillæg maae ingenlunde forverles med personlige Begunstigelser, men tilstaaes i Almindelighed som et i de særegne Forhold begrundet Retfærdigheds og Billigheds Krav for vedkommende Embedsmænd, skjønt der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til, i det mindste for Diebliffet, at forbinde en vedvarende højere Gage med selve Embedet, saasom naar en Embedsmænd efter lang og god Tjeneste staaer forholdsvis slettere end Andre, med hvilke han bør sammenstilles; eller som Tab for ophævede Embedsindtægter, og saa fremdeles. Endel saadanne personlige Tillæg ere endog lovbestemte, idet navnlig de tre ovennævnte Lønningslove af 25de Febr. 1851, 11te Marts s. A. og 27de Jan. 1852, samt den i det forelagte Udkast § 3 nævnte Lønningslov for de lærde Skoler af 28de Marts 1855 alle indeholde, at forsaavidt nogen af de paagældende Embedsmænd allerede maatte have mere i fast Indtægt, end der efter Loven kunde tilkomme ham, skulde han beholde saadant som personligt Tillæg. Men at det, som allerede anført, ikke kan være Regjeringens Mening at undtage slige personlige Tillæg i Almindelighed fra Beregningen af Gagetillæget, saalidet som de undtages ved Pensionsberegning, sees tydeligen af Udkastets § 4, der som Undtagelse har villet, at de